

liggende for os, saaledes at Loven af 13de August 1841 og ligeledes Loven af 22de Marts 1855 blive overflødige. Det er af megen Betydning og ikke mindst med Hensyn til saadanne Love, at Befolkningen i Almindelighed har let ved at sætte sig ind i de gjældende Bestemmelser. Hvad nu Lovudkastet i dets Almindelighed angaaer, da har det unægtelig ogsaa stødt mig ved dette Lovforslag, som det gjorde ved det foregaaende, at vi have kongelige Embedsmænd næsten paa ethvert Trin, ikke blot som tilsynshavende, hvad der kunde være naturligt, men ogsaa som medstyrende. Jeg vil gjerne troe, at det kan have sine Banskkeligheder at kunne undvære Amtmanden som Medlem af Amtsraadet; men dermed er dog ikke sagt, at det er nødvendigt, at han skal være født Formand. Smidstertid vil jeg ikke ansee det umuligt at undvære ham, og, hvis man kunde det, da var der givet et Stød henimod en Retning, som jeg troer, vi maae komme ind paa, nemlig at vi, naar Retsvæsenet omordnes, ganske slippe frie for Amtmændene. Jeg troer, at respective Indenrigs- og Justitsministeren kunne optage de 19 Amtmænd i deres egne Personer. Vi have faaet og faae fremdeles vore Communicationsmidler saa betydeligt forbedrede, at vi nu med Hensyn til Tiden neppe have længere fra et af de fjernest liggende Steder i Landet til Residentsen, end vi før havde fra mangt et Sted i Amtet til Amtmandsboligen, og i Særdeleshed vil dette være Tilfældet i langt højere Grad, end jeg har nævnt, naar vi erindre, at vi siden have anlagt et meget vidtløftigt og omfattende Telegraphnet, saaledes at de vedkommende Embedsmænd, dersom der skulde indtræffe Forhold, hvor de skulde søge højere Sanction eller Raad, da paa en meget kort Tid kunne indhente dette paa selve Stedet. Det vilde være en meget betydelig Besparelse. Desuagtet, af to Ting, den ene, at faae Amtsraadets Sammensætning forandret, og den anden, at blive af med Amtmanden, foretrækker jeg ubetinget den første. Det har staaet for mig som noget Betænkeligt at betroe Amtsraadene i deres nuværende Sammensætning en større Myndighed, end de allerede have. Den ærede sidste Taler sagde, at, naar man anseede saa meget over Amts-

raadet, saa var det det Samme som at rette en Anklage imod Befolkningen, der valgte det; men hvem er det, der vælger Amtsraadet? Det er Delegerede fra Sogneforstanderskaberne, men vi vide jo, at den større Halvdeel af Sogneforstanderskabets Medlemmer indsættes ved Valg af $\frac{1}{3}$ af Communens Beboere; dernæst vælges den mindre Halvdeel af Amtsraadet af kun ligesaa mange høist Væfattede i Amtet, som der er Delegerede for Sogneforstanderskaberne, og det er i Almindelighed Tilfældet, at disse Mænd vælge blandt sig selv indbyrdes. Det er denne Sammensætning af Amtsraadet, der har gjort, at man ikke har fulgt dets Virksomhed med den Interesse i Almindelighed taget, som man burde, og jeg troer, det vil være meget nyttigt og af en ganske anderledes Betydning at faae Amtsraadet sammensat efter et mere folkeligt Princip end at faae Amtmanden bort. Jeg vil dernæst tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, om det ikke vilde være en nødvendig Følge af de Forandringer, som saaledes paatænkes gjorte i disse kommunale Autoriteters Forretnings- og Myndigheds-Område, at Antallet af Medlemmer, deels i Sogneforstanderskabet og deels i Amtsraadet, ligesom under den foregaaende Lov, Antallet af Communalbestyrelsens Medlemmer, blev forøget, ikke blot af Hensyn til de forøgede Forretninger, men ogsaa af Hensyn til det haade moralske og juridiske Ansvar, der kommer til at hvile paa dem i en noget højere Grad. — Det er almindelig gjennemgaaende i den vedkommende Lovgivning, at de Vedkommende vælges for 6 Aar ad Gangen; men det forekommer mig, at dette er et for langt Tidsrum, især da Vedkommende ikke kunne undslaae sig for at modtage Valg. Vi maae dog ønske, at selv de mindre Bemidlede, naar de virkelig have Evne til at tage vare paa saadanne Ting, ogsaa komme med, og det fleer ikke sjældent; men naar den fattige Mand, der ikke har Andet end sine Hænders Arbejde at forsørge sig og sin Familie med, skal paalægges en saadan Byrde i 6 Aar, da bliver det ham næsten umuligt at bære den. Saaledes stiller Sagen sig, naar man betragter den fra denne Side; men paa den anden Side fleer det ogsaa ofte, at ved saadanne Valg kan Tilfældigheden have